

Grad betænkeligt at tage en sådan Plan end den, Lægekorpset har ønsket, fordi man har sagt som saa: Det er Lægekorpset, der skal arbejde med disse Bygninger, der har med god Grund været klaget gennem mange Aar over det nuværende Garnisonssygehus, og man vilde finde det urigtigt at bygge et Hospital, som Lægekorpset ikke har sluttet sig til, idet man saa ikke kunde forhindre, at de Klager, der har lydt gennem saa mange Aar, blev ved, og det var dog et af Formaalene, at de fremtidig skulde høre op.

Selvfolgelig vil der, som Flertallet ogsaa har indrømmet i sin Betænkning, kunne siges adskilligt mod den Plan, som Flertallet har foretrukket; men der er rørende Enighed i Udvalget om, at der kan siges noget nedsættende om alle Planerne, ligesom der er lige saa stor Enighed om, at der kan siges noget godt om dem alle sammen: Vi er alle enige om, at hvilken Plan af de 9 man end tog, vilde man kunne faa et brugeligt og godt Hospital ud deraf. Det vil, vel at mærke, sige med nogle Ændringer, som vi var enige om, at Lægekorpset skulde have Lov til at foretage. Og naar da Flertallet indstiller den Plan, som Ingeniørkorpset og Lægekorpset har udarbejdet, gør vi det paa det samme Grundlag, idet vi mener, at Lægekorpset maa have Lov til at foretage saadanne Forbedringer ved Planen, som skønnes rigtige eller nødvendige — naturligvis i Fællesskab med Ingeniørkorpset. Man kunde maaske fra enkelte Sider være bange for, at Ingeniørkorpset af misforstaaet Honnørfølelse eller lignende Følelser vilde modsætte sig Lægernes Krav om sanitære Forbedringer, naar de stødte an mod en Beslutning, der en Gang var taget af Ingeniørkorpset. Jeg tror nu, som Tingene ligger, ikke, at man løber denne Risiko. Der er sikkert udmærket god Villie hos Ingeniørkorpset til med Lægekorpset at enes om at faa det bedst mulige ud af Planerne; man vil sikkert gerne bøje sig for hinanden. Desuden gør jeg opmærksom paa, at det er lykkedes Ingeniørkorpset at engagere til at tegne Façader efter det Forslag, som Flertallet har udtalt sig for, en Arkitekt Laage, der allerede har beskæftiget sig ikke saa ganske lidt med Hospitalsbygning og selv har indleveret en Plan, der i det store og hele har kunnet tiltrædes af Lægekorpset. Naar man lægger disse Ting sammen, tror jeg, man ganske roligt kan sige til Ministeriet: Værsgod, Flertallet udtaler sig for Forslag 1 af Ingeniørkorpset og Lægekorpset

og lægger det i Ministeriets og dermed Lægekorpsets og Ingeniørkorpsets og den omtalte Arkitekts Haand at foretage de fornødne Forbedringer for at bringe det bedst mulige Hospital ud af Foretagendet. Flertallet føler sig ganske overbevist om — og jeg tror ikke, at Mindretallet har en anden Opfattelse —, at vi ved den fornyede Behandling, som Sagen kommer til at undergaa, vil kunne faa et godt og brugbart Hospital.

Det er de Bemærkninger, som jeg har fundet Anledning til at fremsætte vedrørende Planerne. Man har forsøgt at give Tingets Medlemmer en Oversigt over de Særegenheder, som de forskellige Planer har, ved i Betænkningen at give en skematisk Fremstilling af disse. Man kan naturligvis ikke se det altsammen af denne Fremstilling, men man kan se en Del, og jeg tror, at man vil i nogen Grad faa et Indtryk af, hvad det her drejer sig om, hvori Forskellighederne mellem de enkelte Planer bestaar.

Der er den Særegenhed i denne Sag, at det, der har været Strid om i Udvalget, ikke kommer til Afgørelse i Folketinget, hvorimod det, som man er enig om, kommer til Afgørelse her. Det, som man er enig om, er selve Lovforslaget, der ikke vedrører den tekniske eller den sanitære Side af Sagen, men kun den finansielle Side og saa Opgivelsen af den gamle Bestemmelse om at anvende 350,000 Kr. til Forbedringer og Forandringer i det gamle Garnisonssygehus. Der er, for at bruge et bevinget Ord, Krig i Europa, og dette paavirker selvfølgelig disse Forhold; det kan ikke undgaas. Ingeniørkorpset meddelte omkring ved Nytaarstid Ministeriet, at det nu ikke længere vilde være muligt at opføre et Sygehus som det, der var paatænkt, for 1 Mill. Kr.; man maatte adskilligt højere op. Ingeniørkorpset mente, at man maatte 18—19 pCt. op, og man spurgte et Par af de andre, som havde indsendt Planer, om, hvorledes de mente, Prisforskellen vilde stille sig. Paa Grundlag af det saaledes fremkomne er Udvalget kommet til det Resultat, at det eneste forsvarelige vil være, at Folketinget vedtager at bevilge den forøgede Udgift, som er nødvendig paa Grund af de fordyrede Materialier og den, ganske vist ikke meget, men dog altid noget fordyrede Arbejds løn, som vi vil være nødt til at regne med, naar Hospitalet skal bygges. Udvalget foreslaar derfor, at Byggesummen forhøjes med 20 pCt., altsaa til 1,200,000 Kr. Det vil neppe være muligt under de nuværende